

List Jakuba

Rozdział 1

1. Jakub Boga i Pana Jezusa Pomazańca niewolnik dwunastu plemionom w rozproszeniu radować się
2. (Za) całą radość uznaliście bracia moi kiedy (w) próby wpadlibyście różnorodne 3. wiedząc że wypróbowanie waszej wiary sprawia wytrwałość 4. zaś wytrwałość dzieło doskonałe niech ma aby bylibyście dojrzały i w pełni wyposażeni w niczym odczuwający braku 5. Jeśli zaś ktoś (z) was odczuwa brak mądrości niech prosi u dającego Boga wszystkim szczerze i nie ganiąc a zostanie dana mu 6. Niech prosi zaś w wierze nie wątpiąc bowiem wątpiący przypomina fale morską która jest prowadzona przez wiatr i która jest rzucana 7. Nie bowiem niech sądzi człowiek ten że otrzyma coś od Pana 8. mąż (o) rozdwojonej duszy nie stały na wszystkich drogach jego 9. Niech chlubi się zaś brat pokorny z wywyższenia jego 10. zaś bogaty w uniżeniu jego że jak kwiat trawy przeminie 11. Wzeszło bowiem słońce z upałem i wysuszyło trawę i kwiat jej opadł i piękno oblicza jego zginęła tak i bogaty na drogach jego zostanie uczyniony zwiędniętym 12. Szczęśliwy mąż który znosi próbę gdyż wypróbowany który stał się otrzyma wieniec życia który obiecał Pan miłującym Go 13. Nikt który jest doświadczany niech mówi że od Boga jestem doświadczany bowiem Bóg niepodatny na doświadczenia jest zła doświadcza zaś sam nikogo 14. Każdy zaś jest doświadczany przez własne pożądanie będąc pociągany i nęcąc 15. potem pożądanie zaszedłszy w ciężę rodzi grzech zaś grzech zostawszy uczyniony tym, który wydorósł rodzi śmierć 16. Nie dajcie się zwieść bracia moi umiłowani 17. Każdy podarunek dobry i każdy dar dojrzały z góry jest zstępujący od Ojca światła u którego nie jest zmienność lub poruszenia cień 18. Postanowiwszy spłodził nas Słowem prawdy ku być my pierwociną jakąs Jego stworzeń 19. A tak bracia moi umiłowani niech jest każdy człowiek szybki ku usłyszeć powolny ku powiedzieć powolny do gniewu 20. gniew bowiem męża sprawiedliwości Boga nie sprawuje 21. Dlatego odłożywszy każdy brud i obfitość złości w łagodności przyjmijcie zasadzone Słowo mogące zbawić dusze wasze 22. Stawajcie się zaś wykonawcy Słowo a nie jedynie słuchacze zwodzący samych siebie 23. Gdyż jeśli ktoś słuchacz Słowa jest a nie wykonawca ten jest podobny mężowi przypatrującemu się oblicze naturalne jego w zwierciadle 24. przypatrzył się bowiem sobie samemu i odszedł i zaraz zapomniał jaki był 25. (Ten) zaś który wejrzał w prawo doskonałe wolności i który wytrwał ten nie słuchacz zapomnienia który stał się ale wykonawca dzieło ten szczęśliwy w działaniu jego będzie 26. Jeśli ktoś uważa religijnym być wśród was nie prowadzący przy pomocy wędzidła języka jego ale zwodzając serce jego tego próżna religijność 27. Religijność czysta i nieskazitelna od Boga i Ojca to jest odwiedzić sieroty i wdowy w ucisku ich nieskalany samego siebie zachowywać z dala od świata